ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଦୀମାନେ

ପାଠ ୩, ଅକ୍ଟୋବର ୧୭,
୨୦୨୬ ପାଇଁ

"ଆଉ, ସେମାନେ ଯିବା
ସମୟରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍
ଠିଆହୋଇ କହିଲେ, ହେ
ଯିହୁଦା, ହେ ଯିରୂଶାଲମ
ନିବାସୀଗଣ, ମୋʼ କଥା ଶୁଣ;
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସ୍ଥିରୀକୃତ ହେବ; ତାହାଙ୍କ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‍-ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ
କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ।"

(ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ ୨୦: ୨୦)

ପୁରାତନ ନିୟମ ସମୟରେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବାର୍ତ୍ତା ପାଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶକ କିମ୍ବା ଭାବବାଦୀ (ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା) କୁହାଯାଉଥିଲା (୧ ଶାମୁୟେଲ ୯:୯)।

ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଆଗକୁ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିବାର କ୍ଷମତା ଥିଲା (୧ ଶାମୁୟେଲ ୯:୬), କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ଏତିକିରେ ସୀମିତ ନ ଥିଲା; ଏହା ଆହୁରି ବହୁତ କିଛିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିଲା। ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିଜଠାରୁ ଆସି ନ ଥିଲା, ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ "ନିଜ ହୃଦୟର ଦର୍ଶନ" କହୁଥିଲେ (ଯିରିମିୟ ୨୩:୧୬)।

- ଭାବବାଣୀ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ କେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡକାଯାଇଥିଲା?
- ଭାବବାଦୀମାନେ କିପରି ଆଚରଣ କରୁଥିଲେ?
- ଭାବବାଦୀମାନେ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ?
- କେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଭାବବାଣୀର ଦାନ ଥିଲା?
- ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର କେଉଁ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥିଲା?

ଭାବବାଣୀ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ କେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡକାଯାଇଥିଲା?

"ଏଲୀୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ସୁଖଦୁଃଖଭୋଗୀ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ; ବୃଷ୍ଟି ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏକାନ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଆଉ ତିନି ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶରେ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ନାହିଁ;" (ଯାକୁବ ୫: ୧୭)

ଭାବବାଦୀମାନେ "ଅଲୌକିକ ମାନବ" ଥିଲେ ବୋଲି ଭାବି ଆମେ ଭୁଲ୍ କରିପାରୁ। ମାତ୍ର ମୋଶା ନିଜକୁ କ୍ଷମା ମାଗି କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ବାକ୍ୟରେ ଧିର ଥିଲେ (ଯାତ୍ରା ୪:୧୦); ଯିଶାଇୟ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅଶୁଚି ଓଠର ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ (ଯିଶା ୬:୫); ଯିରିମିୟ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲେ (ଯିରି ୧:୬)।

ଏଲିୟ, ଯିଏ କି ରାଜା ଆହାବ୍‌ଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅଧାର୍ମିକତା ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ମରୁଡ଼ିର ଚେତାବନୀ ଦେବାକୁ ସାହସ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି: ସେ "ଆମ ଭଳି ସ୍ୱଭାବର ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ" (ଯାକୁବ ୫:୧୭)।

ଏକ ବିରାଟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିବା ପରେ, ରାଣୀ ଈଷେବଲ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଧମକ ଯୋଗୁଁ ଏଲିୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲେ (୧ ରାଜାବଳୀ ୧୯:୨-୪)।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ ବୋଲି ମନୋନୀତ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ଦେଖନ୍ତି? ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାର ଇଚ୍ଛା।

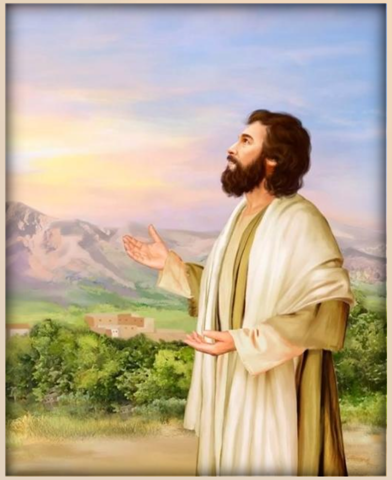

ଭାବବାଦୀମାନେ କିପରି ଆଚରଣ କରୁଥିଲେ?

"ତହୁଁ ମୀଖାୟ କହିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯାହା କହିବେ, ମୁଁ ତାହା ହିଁ କହିବି।" (ପ୍ରଥମ ରାଜାବଳୀ ୨୨: ୧୪)

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଭାବରେ, ଭାବବାଦୀ ଓ ଭାବବାଦିନୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ଅନୁସାରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ (୧ ଶାମୁ ୧୨:୩-୪)। ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ", "ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି" ଭାବରେ ଜାଣୁଥିଲେ (୧ ଶାମୁ ୯:୬)।

ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଧମକ ଦେଉଥିଲେ (୧ ରାଜା ୨୨:୮, ୨୭)। ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯେଉଁ ଚାପର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଭାବବାଦୀମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ।

ମୀଖାୟ ଦୁଇଜଣ ରାଜା, ଅନୁକୂଳ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଥିବା ୪୦୦ ଜଣ ଭାବବାଦୀ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଖାପ ଖୁଆଇ ଚଳିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥିବା ଜଣେ ପ୍ରହରୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ (୧ ରାଜା ୨୨:୧୦-୧୩)। ତଥାପି, ସେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି କହିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ (୧ ରାଜା ୨୨:୧୪)।

ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ନର-ନାରୀ ଥିଲେ, ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତଥା ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦାସ ଥିଲେ (୧ ଶାମୁ ୧୨:୨୩; ଯିରି ୪୨:୪)।

ଭାବବାଦୀମାନେ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ?

"ଆଉ ନିମ୍ଶିର ପୁତ୍ର ଯେହୂକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କର; ଆଉ ଆବେଲ୍ମହୋଲା ନିବାସୀ ଶାଫଟର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାୟକୁ ତୁମ୍ଭ ପଦରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କରି ଅଭିଷେକ କର।" (ପ୍ରଥମ ରାଜାବଳୀ ୧୯: ୧୬)

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ, ଭାବବାଦୀମାନେ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ:

ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ

- ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରୁଥିଲେ (୧ ରାଜା ୧୯:୧୬)
  ମାନେ ଭଲ କାମ କଲାବେଳେ
- ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ (୨ ବଂଶା ୧୫:୮)
- ସେମାନେ ଭୁଲ କାମ କଲାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମ୍ନା/ସଚେତନ କରୁଥିଲେ (୧ ରାଜା ୨୧:୨୦)

ଯାଜକମାନଙ୍କ ସହିତ

- ସେମାନେ ଭୁଲ କାମ କଲାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମ୍ନା/ସଚେତନ କରୁଥିଲେ (ମଲାଖୀ ୨:୧-୨)

ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ

- ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ (ମୀଖା ୬:୮)
- ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ବିଷୟରେ ଜଣାଉଥିଲେ (ଯିଶା ୫୮:୧)
- ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିଲେ (ଯିହି ୧୮:୩୨)

ଆମ ସହିତ

- ସେମାନେ ନିଜ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଲିଖିତ ଆକାରରେ ରଖିଥିଲେ (୨ ବଂଶା ୧୩:୨୨)

କେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଭାବବାଣୀର ଦାନ ଥିଲା?

“ସେସମୟରେ ଲପ୍ପିଦୋତର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଦବୋରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତ୍ରୀ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଚାର କଲେ।” (ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୪: ୪)

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ପାଞ୍ଚଜଣ ମହିଳା ଭାବବାଦିନୀଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ନୋୟଦୀୟା, ଜଣେ ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦିନୀ ଥିଲେ (ନିହି ୬:୧୪)। ଅନ୍ୟ ଜଣକ ବିଷୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ଆମେ ଜାଣୁନାହୁଁ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଦାନ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଭାବବାଦିନୀ କୁହାଯାଇଥିଲା, ନା ସେ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଥିବାରୁ (ଯିଶା ୮:୩)।

ମରୀୟମ. ଜଣେ ଭାବବାଦିନୀ ଭାବରେ, ସେ ଲୋହିତ ସାଗର ପାର ହେବା ପରେ ସଙ୍ଗୀତରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ। ମରୁଭୂମି ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ (ଯାତ୍ରା ୧୫:୨୦; ମୀଖା ୬:୪)।

ଦବୋରା. ସେ ଉଭୟ ଭାବବାଦିନୀ ଏବଂ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇଥିଲେ, ଏବଂ ବାରାକ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ସୀଷରା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ। ବିଜୟ ପରେ, ସେ ଏକ ଭାବବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରଶଂସା ଗୀତ ଗାଇଥିଲେ (ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୪:୪-୯; ୫:୧)।

ହୁଲ୍ଦା. ମିଳିଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ବିଷୟରେ ଯୋଶିୟ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ିଥିଲେ। ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ସହିତ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହଜନକ ବାକ୍ୟ କହିଥିଲେ (୨ ରାଜା ୨୨: ୧୪-୨୦)।

ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର କେଉଁ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥିଲା?

"ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ନାହୁଁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହୁଁ, କିଅବା ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କଥା କହିନାହୁଁ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟାଦର୍ଶନ ଓ ମନ୍ତ୍ର ଅସାର ବିଷୟ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟର ପ୍ରବଞ୍ଚନାମୂଳକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି।" (ଯିରିମୀୟ ୧୪: ୧୪)

ଭାବବାଣୀ କହିଥିବା ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାହା କହି ନ ଥିଲେ (ଯିରି ୧୪:୧୪)। ସେମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା କ'ଣ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା କାହିଁକି ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ?

- ସେମାନେ ନିଜସ୍ୱ ଭାବବାଣୀ ତିଆରି କରୁଥିଲେ (ଯିହି ୧୩:୨, ୧୭)
- ଲୋକମାନେ ଯାହା ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନେ ତାହା କହୁଥିଲେ (ଯିହି ୧୩:୧୬)
- ସେମାନେ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରୁ ନ ଥିଲେ (ଯିହି ୧୩:୨୨)
- ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାଭ ଖୋଜୁଥିଲେ (ଯିହି ୧୩:୧୯)

ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଜାଣିଛି ଯେ ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କହୁଛି ବୋଲି କାହିଁକି ଦାବି କରିବ? ନିଜକୁ ପ୍ରତାରଣା? ପ୍ରଶଂସା ପାଇବାର ଇଚ୍ଛା, କିମ୍ବା ଆର୍ଥିକ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲାଭ?

ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସବୁଠାରୁ ଦୁଃଖଦ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ତାହା ଲୋକଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଆସେ, କାରଣ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ବିବେକକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରିବା କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ।

ପ୍ରକୃତ ଭାବବାଦୀ ସର୍ବଦା ପାପର ବିପଦ ବିଷୟରେ ଚେତାବନୀ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ପରିଣାମ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି।

“ପ୍ରେରିତ ଏବଂ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେବେବି ନିଜକୁ ନିଷ୍ପାପ ବୋଲି ଦାବି କରିନାହାଁନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅତି ନିକଟରେ ବାସ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଜୀବନ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ଐଶ୍ୱରିକ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ମାନିତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ସ୍ୱଭାବର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଶରୀର ଉପରେ କୌଣସି ଭରସା ରଖି ନାହାଁନ୍ତି, ନିଜର କୌଣସି ଧାର୍ମିକତା ଦାବି କରି ନାହାଁନ୍ତି, ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସା ରଖିଛନ୍ତି।”

EGW (The Acts of the Apostles, p. 561)

ପରିଶିଷ୍ଟ: ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ-ଏଲେନ୍ ଜି. ହ୍ୱାଇଟ୍

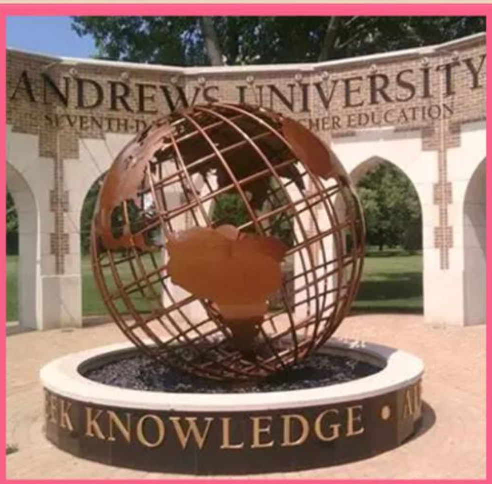

ନିଜର ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନ ପରେ, ଏଲେନ୍ ନିଜର ଭାବବାଣୀ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ମନେ କରିଥିଲେ। ଖରାପ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ସୀମିତ ଶିକ୍ଷା ସହିତ, ସେହି ୧୭ ବର୍ଷୀୟା କନ୍ୟା ନିଜର ଆହ୍ୱାନ ପୂରଣ କରିବାକୁ ନିଜକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଅକ୍ଷମ ମନେ କରିଥିଲେ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନର ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ, ସେ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ୟାମାନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ବହୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କେତେକ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ, ଏଲେନ୍ ଅବଶେଷରେ ନିଜ ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

ଅନେକ ଦର୍ଶନ ପାଇବା ପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ—ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍—ଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ, କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଏଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ (ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ୧୮୬୩ ରେ ସ୍ଥାପିତ) ର ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ।
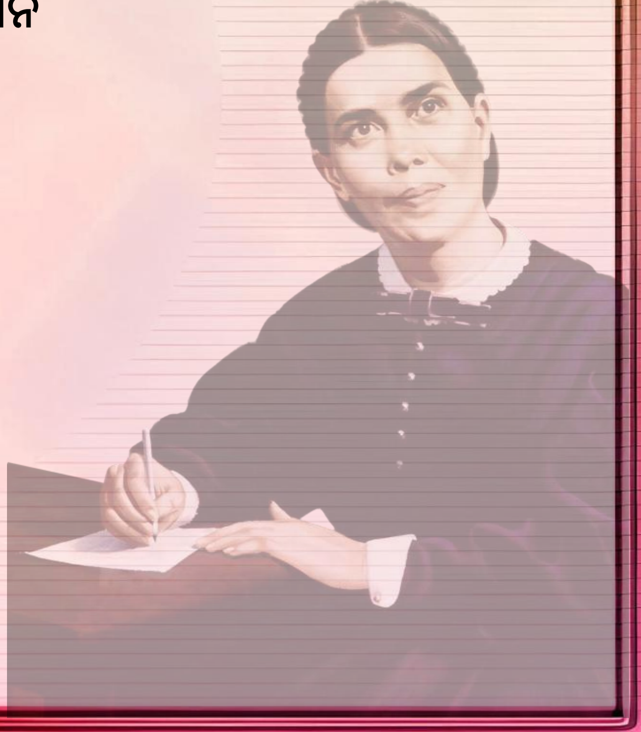
ଏଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ପ୍ରାୟ ୧,୦୦,୦୦୦ ପୃଷ୍ଠାର ପ୍ରେରିତ ରଚନା ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଐଶ୍ୱରିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପ୍ରଦାନ କରିଚାଲିଛି।